

Qualificació (0-5)
Criteri d'èxit 3

L'endemà fou un dia fúnebre per a Emma. Tot li semblava embolcallat en una atmosfera negra dins la qual les coses es veien confusament. La tristesa **davallava** al fons del pit amb un ròssec de crits dolços, com el vent de l'hivern que penetra als castells abandonats. Era el **desvarieig** produït per l'absència d'una il·lusió sense retorn, la **lassitud** que deixen els fets acomplerts, el dolor, en fi, que promou la interrupció de tot moviment acostumat, el **sobtat** final d'una vibració perllongada. Era una malenconia ombrívola, un desesper **feixuc**, com els que sentí en tornar de Vaubyessard. A la llum de la imaginació, Léon li semblava més alt, més bell, més suau, més **vague**. Per bé que s'hagués separat d'ella, no es podia resignar que l'hagués abandonada. Per ella, continuava, doncs, allí i les parets de la casa semblaven conservar íntegrament la seva ombra. No podia apartar els ulls de la catifa que ell havia trepitjat, ni de les cadires buides on s'havia assegut. Entretant el riu continuava **escolant-se** empenyent a poc a poc les ones breus al llarg de les ribes lliscadisses.

Gustave Flaubert, *Madame Bovary*

davallar	_____
desvarieig	_____
lassitud	_____
sobtat	_____
feixuc	_____
vague	_____
escolar-se	_____